

บทที่ 6

การละ

บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การเชื่อมโยงความด้วยการละในภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาญอ เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการละหน่วยนามว่ามี การละหน่วยนามประเภทใด และการละที่พบนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ในการศึกษาการใช้คำเชื่อมนี้ ผู้วิจัยอ้างอิงแนวคิดของฮัลลiday และฮะซาน (Halliday & Hasan: 1976) และ วิภา ฌานวังสะ (Wipah Chanawangsa: 1986)

ฮัลลiday และฮะซาน (Halliday & Hasan: 1976 น. 143) กล่าวว่า การละ (Ellipsis) คือ การแสดงความสัมพันธ์ของประโยคที่เกิดจากการแทนที่รูปภาษาหนึ่งด้วยการไม่ปรากฏรูปภาษาใด ๆ แต่สามารถทราบความหมายของข้อความที่ไม่ปรากฏรูปนั้นได้ว่าเป็นอะไรด้วยการอ้างอิงจากประโยคที่นำมาก่อนหรือตามมา

วิภา ฌานวังสะ (Wipah Chanawangsa: 1986 น. 86) กล่าวว่า การละ (Ellipsis) คือ การแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ของประโยคที่เกิดจากการแทนที่รูปภาษาหนึ่งด้วยการไม่ปรากฏรูปภาษาใด ๆ แต่สามารถทราบความหมายของข้อความที่ละในประโยคนั้นได้ด้วยการอ้างอิงจากประโยคที่นำมาก่อนหรือตามมา

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยให้นิยามของ การละ (Ellipsis) คือ การแสดงความสัมพันธ์ของประโยคที่เกิดจากการแทนที่รูปภาษาหนึ่งด้วยการไม่ปรากฏรูปภาษาใด ๆ แต่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่ละนั้นได้จากประโยคที่นำมาก่อนหรือประโยคที่ตามมา ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะการละนามหลักในหน่วยนาม

การละนามหลักในหน่วยนาม คือ การไม่ปรากฏรูปภาษาใด ๆ ที่ใช้อ้างถึงนามหลักของหน่วยนาม แต่สามารถเข้าใจความหมายของนามหลักที่ละนั้นได้จากประโยคที่นำมาก่อนหรือประโยคที่ตามมา

6.1 การละนามหลักในหน่วยนามที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถูกเป็นภาษาแม่

จากการศึกษา การละนามหลักในหน่วยนามในภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถูกเป็นภาษาแม่ พบการละนามหลักในหน่วยนาม 5 ประเภท ได้แก่

6.1.1 การละนามหลักที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำคุณศัพท์เป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะคงเหลือคำคุณศัพท์

จากการศึกษา พบการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ 5 ครั้ง
ตัวอย่างที่ 1

พอกินหมดแล้วก็ต้องขึ้นไปเรียน และก็มีครูมาสอนเป็นคาบเป็นคาบ คาบหนึ่งจะเปลี่ยนเป็น \emptyset_1 คนใหม่

ก/ นปค/1/15 (32:44-46)

\emptyset_1 แสดง การละคำนามหลักคือ ครู เหลือคำคุณศัพท์คือ “คนใหม่”

ตัวอย่างที่ 2

ผมจะสักยันต์, ลายมังกรสองหัวและ \emptyset_1 ลายเสือดาวให้แกร่งที่สุด ผมจะบุกไปถล่มประเทศพม่าให้กระจุกด้วยปืนของผมได้ให้หลวงพ่อกาเจิมปืนให้ผมแรง และด้วยความแกร่งของ \emptyset_1 ลายมังกรสองหัว และ \emptyset_1 ลายเสือดาว ผมจะซิวธลิลล์ของกองทัพทหารประเทศไทยจะรบกับประเทศลาว

ก/ กศว /1/13 (26: 4-6)

\emptyset_1 แสดง การละคำนามหลักคือ ยันต์ เหลือคำคุณศัพท์คือ “ลายเสือดาว” “ลายมังกรสองหัว” และ “ลายเสือดาว”

ตัวอย่างที่ 3

ชาวบ้านของฉันได้นำปุ๋ยมารวมกัน และได้ผสมสาร , ต่างๆ เข้าไปในปุ๋ยอย่างเช่น \emptyset_1 EM หรือสารอื่นๆ

ก/ พบค/1/6 (13:32-33)

\emptyset_1 แสดง การละคำนามหลักคือ สาร, เหลือคำคุณศัพท์คือ “EM”

6.1.2 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำนามหรือนามวลีเป็นส่วนขยาย และจะคงเหลือคำนามหรือนามวลี

จากการศึกษา พบการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนาม 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 4

ผมได้เล่นกับพีป. 6 กับบ้าน₁ ซ้ำแระ โรงเรียนข้าพเจ้าตั้งแต่รุ่น พ.ศ. 2534 แพ้₁ ซ้ำแระ
ตลอด จนถึงรุ่น พ.ศ. 2536 ชนะ₁ ซ้ำแระ 2-1 ก/ กศว./2/4 (6: 7-9)

Q₁ แสดง การละค่านามหลักคือ บ้าน₁ เหลือค่านามคือ “ซ้ำแระ”

6.1.3 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ คือ การไม่ปรากฏ
รูปของค่านามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีอนุพากย์เป็นส่วนขยาย และเมื่อละค่านามจะ
คงเหลืออนุพากย์

จากการศึกษา พบการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ จำนวน 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 5

ฉันอยากมีอนาคตที่ดีๆ มีอาชีพ₁ ที่ดี Q₁ ที่สุจริต ก/ พบค/2/12 (23:31-32)

Q₁ แสดง การละค่านามหลักคือ อาชีพ₁ เหลือนามวลีคือ “ที่สุจริต”

ตัวอย่างที่ 6

ถ้าสิ่งไหนฉันพอช่วยได้ ก็จะช่วยเพื่อนมนุษย์เพื่อนของเราด้วยกัน จึงทำให้นักเรียน₁
โรงเรียนนี้ จึงมีแต่ Q₁ ที่ว่าเพียบพร้อมคุณธรรม ก/ นปค/1/3 (7:48-50)

Q₁ แสดง การละค่านามหลักคือ นักเรียน₁ เหลืออนุพากย์คือ “ที่ว่าเพียบพร้อมคุณธรรม”

6.1.4 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน คือ การไม่
ปรากฏรูปของค่านามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำแสดงจำนวนเป็นส่วนขยาย และเมื่อ
ละค่านามจะคงเหลือคำแสดงจำนวน

จากการศึกษา พบการละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน จำนวน 11 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 7

ครู₁ บางท่านจะให้ไปเรียนข้างนอก บางทีก็เรียนในห้อง Q₁ บางท่านก็อยู่ฝ่ายปกครอง เขา
จะให้เดินไปเรียนอยู่ในห้องนั้น ก/ นปค/1/15 (32:52-54)

Q₁ แสดง การละค่านามหลักคือ ครู₁ เหลือคำแสดงจำนวนคือ “บางท่าน”

ตัวอย่างที่ 8

หนูก็ได้ไปสอน ป.1₁ ให้เขียนตามคำบอก ...เมื่ออ่านเสร็จแล้วก็ตรวจ Q₁ บางคนก็ได้
คะแนนน้อย Q₁ บางคนก็คะแนนเต็ม ก/ กศว./2/1 (2:39-46)

Q₁ แสดง การละค่านามหลักคือ ป.1₁ เหลือคำแสดงจำนวนคือ “บางคน”

ตัวอย่างที่ 9

คน₁ ก็มีชีวิตเหมือนกัน คนนั่งกินข้าวแบบรีบ เพราะไม่อยากให้คนร้ายยิง... Q₁ ส่วนมาก
ตายตามถนน ผมไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น ก/ กศว/2/9 (16-17:28-36)

Q₁ แสดง การละคำนามหลักคือ คน₁ เหลือคำแสดงจำนวนคือ “ส่วนมาก”

6.1.5 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ คือ การไม่ปรากฏ
รูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำชี้เฉพาะเป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะ
คงเหลือคำชี้เฉพาะ

จากการศึกษา พบการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 10

...มีอีกอย่างหนึ่งที่คนเฒ่าคนแก่ชอบเลี้ยงก็คือ ไหม₁ และปลูกต้นหม่อน...ซึ่ง Q₁ อันแบบนี้
ชาวบ้านเลี้ยงเกือบทุกบ้าน ก/ พบค/1/6 (13:24-29)

Q₁ แสดง การละคำนามหลักคือ ไหม₁ เหลือคำชี้เฉพาะ คือ “อันแบบนี้”

จากการศึกษา การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายกลายเป็นส่วนหลักของกลุ่ม
ตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นเป็นภาษาแม่ พบว่ามีการละนามหลักในหน่วยนาม 5 ประเภท เรียงลำดับ
จากการปรากฏมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ 1) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็น
คำแสดงจำนวน 2) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ 3) การละนามหลัก
ในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี 4) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยาย
เป็นอนุภาค และ 5) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ ดังแสดงใน
ตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1

สรุปความถี่และร้อยละการปรากฏการละนามหลักในหน่วยนาม
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาทวยเป็นภาษาแม่

ประเภทการละหน่วยนาม	ความถี่	ร้อยละ
1. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน	11	52.38
2. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์	5	23.81
3. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี	2	9.52
4. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์	2	9.52
5. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ	1	4.67
รวม	21	100

ตารางที่ 6.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาทวยเป็นภาษาแม่ ใช้การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวนมากที่สุด จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.38 ของการละนามหลักในหน่วยนามทุกประเภท รองลงมาคือ การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ ปรากฏ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.81 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนาม และการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายอนุพากย์ ปรากฏ 2 ครั้ง เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และพบน้อยที่สุดคือ การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ ปรากฏเพียง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.67

6.2 การละนามหลักในหน่วยนามที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่

จากการศึกษา การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายกลายเป็นส่วนหลักในภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่พบ การละนามหลักในหน่วยนาม 2 ประเภท ได้แก่

6.2.1 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำคุณศัพท์เป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะคงเหลือคำคุณศัพท์

จากการศึกษา พบการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ จำนวน 1 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 11

บ้านฉันมีวัวทั้งหมด 6 ตัว มีวัวสีน้ำตาล 3 ตัว \mathcal{O}_1 สีดำ 3 ตัว *ช/กศว/1/17 (35:20-22)*

\mathcal{O}_1 แสดง การละคำนามหลักคือ วัว, เมื่อละคำนามหลัก เหลือคำคุณศัพท์คือ “สีดำ”

6.2.2 การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำแสดงจำนวนเป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะเหลือคำแสดงจำนวน

จากการศึกษา พบการละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน จำนวน 4 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 12

โรงเรียนของฉันก็มีอาจารย์, อยู่ 18 ท่าน \mathcal{O}_1 แต่ละท่านก็เป็นคุณครูที่ใจดี

ช/ นปค/1/30 (60:6-7)

\mathcal{O}_1 แสดง การละคำนามหลักคือ อาจารย์, เหลือคำแสดงจำนวนคือ “แต่ละท่าน”

ตัวอย่างที่ 13

... ฉันก็เลยต้องไปสอน ป.2 แทน...ฉันก็เลยให้ออกมาอ่านทีละคน ... \mathcal{O}_1 บางคนก็อ่านได้

\mathcal{O}_1 บางคนก็อ่านไม่ได้ แต่ \mathcal{O}_1 บางคนทำเป็นหัวเราะ ฉันก็เลยตีมัน

ช/ กศว/2/17 (35:27-34)

\mathcal{O}_1 แสดง การละคำนามหลักคือ ป.2 เหลือคำแสดงจำนวนคือ “บางคน”

จากการศึกษา การละหน่วยนามของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ พบว่ามีการละหน่วยนาม 2 ประเภท ได้แก่ 1) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ และ 2) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน และ 4) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ ดังแสดงในตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2

สรุปความถี่และร้อยละการปรากฏการละหน่วยนามของกลุ่มตัวอย่าง
ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่

ประเภทการละหน่วยนาม	ความถี่	ร้อยละ
1. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน	4	80
2. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์	1	20
รวม	5	100

ตารางที่ 6.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ใช้การละ
 หนวณนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวนมากที่สุด จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80 ของการละ
 นามหลักในหน่วยนามทุกประเภท รองลงมาคือ การละหนวณนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์
 ปรากฏเพียง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20

6.3 การละนามหลักในหน่วยนามที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาอีสานเป็นภาษาแม่

จากการศึกษา การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายกลายเป็นส่วนหลักใน
 ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาอีสานเป็นภาษาแม่พบ การละนามหลักในหน่วยนามเพียง
 1 ประเภท คือ การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน ปรากฏ 2 ครั้ง

การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน คือ การไม่ปรากฏรูป
 ของค่านามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำแสดงจำนวนเป็นส่วนขยาย และเมื่อละค่านาม
 จะเหลือคำแสดงจำนวน

ตัวอย่างที่ 14

หมู่บ้านของฉัน, ส่วนใหญ่พูดเขมร \emptyset_1 ส่วนน้อยพูดลาว ทอ/ กศว/1/38 (73:2-3)

\emptyset_1 แทนการละค่านามหลักคือ หมู่บ้านของฉัน, เมื่อละค่านามหลัก เหลือคำแสดงจำนวน
 คือ “ส่วนน้อย”

ตัวอย่างที่ 15

ฉันรู้สึกว่โรงเรียนมีความแตกต่างกันมากและที่โรงเรียนนี้ก็มีอาจารย์, หลายท่าน และ \emptyset_1
 แต่ละท่านก็ให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างมาก ทอ/นปค/1/39 (76:5-7)

\emptyset_1 แทนการละค่านามหลักคือ อาจารย์, เมื่อละค่านามหลัก เหลือคำแสดงจำนวนคือ
 “แต่ละท่าน”

6.4 การละนามหลักในหน่วยนามที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่

จากการศึกษา การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายกลายเป็นส่วนหลักใน
 ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่ พบการละนามหลักในหน่วยนาม 3
 ประเภท ได้แก่

6.4.1 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำนามหรือนามวลีเป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะเหลือคำนามหรือนามวลี

จากการศึกษา พบการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี จำนวน 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 16

ท่านอาจารย์ทุกท่านก็หวังจะสร้างนักเรียนให้เป็นคนดี และช่วยสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน ศรีสะเกษวิทยาลัยต่อไป...ไม่ว่าจะอย่างไร ศรีสะเกษวิทยาลัยก็จะไม่ทอดทิ้ง

ท/ศกว /1/47 (92:19-27)

ศรี แสดง การละคำนามหลักคือ โรงเรียน เมื่อละคำนามหลัก เหลือนามวลีคือ “ศรีสะเกษวิทยาลัย”

ตัวอย่างที่ 17

โรงเรียนของฉันให้นักเรียน ชั้นม. 1 ม. 2 และชั้นอื่นๆ ที่ยังไม่มีใบขับขีรถจักรยานยนต์ให้นำจักรยานมาได้

ท/ศกว/1/56 (110:50-51)

ชั้น แสดง การละคำนามหลักคือ นักเรียน เมื่อละคำนามหลัก เหลือนามวลีคือ “ชั้นอื่นๆ”

6.4.2 การละนามหลักในนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีอนุพากย์เป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะเหลืออนุพากย์

จากการศึกษา พบการละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ จำนวน 2 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 18

โรงเรียนของฉันให้นักเรียน ชั้นม. 1 ม. 2 และชั้นอื่นๆ ที่ยังไม่มีใบขับขีรถจักรยานยนต์ให้นำจักรยานมาได้สำหรับ ผู้ที่ผู้ปกครองอนุญาตแล้วก็ขี่มาโรงเรียน ส่วน ผู้ที่ผู้ปกครองไม่อนุญาตก็มากับพี่หรือผู้ปกครองมาส่ง

ท/ศกว/1/56 (110:50-54)

ผู้ที่ผู้ปกครองอนุญาตแล้ว แสดง การละคำนามหลักคือ นักเรียน เมื่อละคำนามหลัก เหลืออนุพากย์คือ “ผู้ที่ผู้ปกครองอนุญาตแล้ว” และ “ผู้ที่ผู้ปกครองไม่อนุญาต”

6.4.3 การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน คือ การไม่ปรากฏรูปของคำนามที่เป็นส่วนหลักของหน่วยนาม ซึ่งมีคำแสดงจำนวนเป็นส่วนขยาย และเมื่อละคำนามจะเหลือคำแสดงจำนวน

จากการศึกษา พบการละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน จำนวน 13 ครั้ง

ตัวอย่างที่ 19

จุดดื่มน้ำ₁ ที่อยู่ทั่วๆ โรงเรียนนั้น ดื่มได้โดยไม่ต้องเสียเงิน แล้วยังเป็นน้ำสะอาด และ \mathcal{Q}_1

บางที่เป็นน้ำเย็นให้ได้ดื่ม

ท/ศกว/1/49 (95:30-32)

\mathcal{Q}_1 แสดง การละค่านามหลักคือ จุดดื่มน้ำ₁ เหลือค่าแสดงจำนวนคือ

“บางที่” ทำหน้าที่เป็นส่วนหลัก

ตัวอย่างที่ 20

นักเรียน₁ ในโรงเรียนมีทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ \mathcal{Q}_1 บ้างก็เรียน \mathcal{Q}_1 บ้างก็อ่านหนังสือ \mathcal{Q}_1 บ้างก็
เดินเล่น \mathcal{Q}_1 บ้างก็จับกลุ่มคุยกัน \mathcal{Q}_1 บ้างก็ทำลั้บๆ ล้อเพื่อจะหนีเรียน

ท/ ศกว/1/56 (110:56-63)

\mathcal{Q}_1 แสดง การละค่านามหลักคือ นักเรียน₁ เหลือค่าแสดงจำนวนคือ “บ้าง”

จากการศึกษา การละนามหลักในหน่วยนามของนักเรียนที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่ พบว่ามีการละนามหลักในหน่วยนาม 3 ประเภท ได้แก่ 1) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นค่าแสดงจำนวน 2) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นนามหรือนามวลี และ 3) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ ดังแสดงในตารางที่ 6.3

ตารางที่ 6.3

สรุปความถี่และร้อยละการปรากฏการละนามหลักในหน่วยนามของกลุ่มตัวอย่าง
ที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่

ประเภทการละนามหลักในหน่วยนาม	ความถี่	ร้อยละ
1. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นค่าแสดงจำนวน	13	76.50
2. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นค่านามหรือนามวลี	2	11.76
3. การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์	2	11.76
รวม	17	100

ตารางที่ 6.3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างพูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่ ใช้การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นค่าแสดงจำนวนมากที่สุด ปรากฏจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.50 ของการละนามหลักในหน่วยนามทุกประเภท รองลงมาคือ การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นค่านามหรือนามวลี และ การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ ปรากฏ 2 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.76

6.5 การเปรียบเทียบการละนามหลักในหน่วยนามในภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษา กูย เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่

จากการศึกษาการละนามหลักในหน่วยนามของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษา กูย เขมร อีสาน หรือไทยกลาง เป็นภาษาแม่ พบว่ามีการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ 1) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ 2) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน 3) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นนามหรือนามวลี 4) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ และ 5) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ ดังแสดงในตารางที่ 6.4

ตารางที่ 6.4

การเปรียบเทียบค่าร้อยละของการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษา กูย เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่

ประเภทการละหน่วยนามที่มีส่วนขยาย กลายเป็นส่วนหลัก	ภาษาที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นภาษาแม่			
	กูย	เขมร	อีสาน	ไทยกลาง
1. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็น คำแสดงจำนวน	52.38	80	100	76.50
2. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็น คำคุณศัพท์	23.81	20	0	0
3. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนาม หรือนามวลี	9.52	0	0	11.76
4. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็น อนุพากย์	9.52	0	0	11.76
5. การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็น คำชี้เฉพาะ	4.67	0	0	0
รวม	100	100	100	100

ตารางที่ 6.4 แสดงให้เห็นว่า การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาแม่ต่างกัน มีการใช้การละนามหลักในหน่วยนามที่แตกต่างกันด้วย การละนามหลักใน

หน่วยนามที่มีส่วนขยายของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาทูกูย เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่ พบทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ 1) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน 2) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ 3) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี 4) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ และ 5) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ แต่พบแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาทูกูยเป็นภาษาแม่ พบ 5 ประเภท เรียงลำดับจากการปรากฏมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ 1) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน 2) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์ 3) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี 4) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์ และ 5) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำชี้เฉพาะ

กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ พบ 2 ประเภท เรียงลำดับจากการปรากฏมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ 1) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน และ 2) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำคุณศัพท์

กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาอีสานเป็นภาษาแม่ พบเพียง 1 ประเภท ได้แก่ การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน

กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่ พบ 3 ประเภท เรียงลำดับจากการปรากฏมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ 1) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวน 2) การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำนามหรือนามวลี และ 3) การละหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นอนุพากย์

นอกจากนี้พบว่า การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายเป็นคำแสดงจำนวนปรากฏมากที่สุดในทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาทูกูยเป็นภาษาแม่ พบร้อยละ 52.38 กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ พบร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาอีสานเป็นภาษาแม่ พบร้อยละ 100 และ กลุ่มตัวอย่างที่พูดไทยกลางเป็นภาษาแม่ พบร้อยละ 76.50

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าความถี่ของการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาทูกูย เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่ว่ามีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ด้วยการหาค่าไค-สแควร์ (Pearson Chi-Square) ในโปรแกรม SPSS ผลการทดสอบปรากฏดังในตารางต่อไปนี้

การทดสอบค่าไค-สแควร์ของการละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยาย
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษา กูย เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2- sided)
Pearson Chi-Square	8.506 ^a	12	.744
Likelihood Ratio	12.270	12	.424
Linear-by-Linear Association	.767	1	.381
N of Valid Cases	45		

a. 18 cells (90.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

ผลการทดสอบพบว่า ค่าความถี่การละนามหลักในหน่วยนามที่มีส่วนขยายของกลุ่ม
ตัวอย่างที่พูดภาษา กูย เขมร อีสาน หรือไทยกลางเป็นภาษาแม่ไม่มีความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ จากค่าไค-สแควร์ (Pearson Chi-Square) เท่ากับ .744 แสดงให้เห็นว่า การ
พูดภาษาแม่ต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อการละหน่วยนามที่มีส่วนขยาย